

ÎNCHEIERE

14 noiembrie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele ședinței, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Nina Vascan
Mariana Pitic

examinând cererea Tatianeii Sîrbu cu privire la emiterea unei încheieri suplimentare

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Întreprinderii Municipale de Gestionare a Fondului Locativ – 21 împotriva Tatianeii Sîrbu cu privire la încasarea datoriei

și cererea reconvențională a Tatianeii Sîrbu împotriva Întreprinderii Municipale de Gestionare a Fondului Locativ – 21 cu privire la repararea prejudiciului moral

constată:

La 26 februarie 2015, ÎMGFL – 21 a depus cerere de chemare în judecată împotriva Tatianeii Sîrbu, intervenient accesoriu SA „Termocom” (succesor în drepturi a „CET nr. 2”) cu privire la încasarea datoriei.

În motivarea acțiunii a invocat că în baza contractului personal deschis la ÎMGFL – 21 pe numele Tatianeii Sîrbu, SA „Termocom” a livrat energie termică.

A comunicat că pârâta nu a achitat serviciile prestate, iar datoria formată pentru perioada 1 ianuarie 2006 - 1 septembrie 2014 la energia termică constituie suma de 4433,75 de lei, fapt ce se confirmă prin informația cu privire la calcularea și achitarea serviciilor locativ-comunale respective.

Având în vedere prevederile art. 10, 17, 18 din Hotărârea Guvernului nr. 191 din 19 februarie 2002, a menționat că proprietarii, chiriașii locuințelor sunt obligați să achite la timp serviciile locativ-comunale, inclusiv consumul de energie termică.

Reieșind din prevederile art. 617 alin. (2) lit. a) Cod civil, a indicat că ÎMGFL – 21 este în drept să înainteze cererea de chemare în judecată fără respectarea procedurii de soluționare prealabilă a pricinii pe calea extrajudiciară, pârâții fiind informați prin intermediul facturii lunare și a reclamației (somației) prin care se atenționează despre executarea obligațiilor, pârâta nu și-a executat aceste obligații până în prezent.

Și-a întemeiat pretențiile în baza dispozițiilor art. 512, 514, 530, 572, 575, 617 alin. (2) lit. a) Cod civil, art. 59, 60 Codul cu privire la locuințe, art. 28, 70 alin. (1), 166, 167, 248, 131 alin. (4) CPC.

A solicitat admiterea acțiunii, încasarea de la Tatiana Sîrbu în beneficiul ÎMGFL – 21 cu titlu de datorie suma de 4433,75 de lei, a tuturor cheltuielilor de judecată și a taxei de stat în mărime de 270 de lei.

La 28 martie 2016, Tatiana Sîrbu a depus cerere reconvențională împotriva ÎMGFL – 21, intervenient accesoriu SA „Termocom” (succesor în drepturi a „CET nr. 2”) cu privire la repararea prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii reconvenționale a invocat că reieșind din prevederile art. 267 alin. (1) Cod civil, cerința din acțiunea depusă de ÎMGFL – 21 cu privire la încasarea datoriei pentru perioada de 1 ianuarie 2006 – 25 februarie 2012 urmează a fi respinsă ca fiind depusă cu omiterea termenului general de prescripție.

Având în vedere prevederile art. 116 alin. (1), (2) CPC, a remarcat că ÎMGFL – 21 nu a solicitat repunerea în termen.

Astfel, calculul prezentat de ÎMGFL – 21 este unul neîntemeiat și eronat.

A relatat că apartamentul în cauză i-a fost repartizat ei prin dispoziția Primăriei mun. Chișinău nr. 359-d din 2 iunie 2009, iar calculele prezentate de ÎMGFL – 21 și ordinele de încasarea a numeralului nr. 67871030 încep din luna mai 2009 și indică datoria în sumă de 4433,75 de lei.

Cu referire la prevederile art. 118 alin. (1) și 119 alin. (1) CPC, a menționat că ÎMGFL – 21 nu a demonstrat sub nicio formă temeinicia acțiunii și nu a anexat probe ce ar justifica pretinsa datorie.

A evidențiat că prin cererea de chemare în judecată înaintată de ÎMGFL – 21, sunt divulgate și datele cu caracter personal fără a avea consimțământul ei, fapt ce contravine prevederilor art. 3 din Legea nr. 133 din 8 iulie 2011 privind protecția datelor cu caracter personal.

Având în vedere prevederile art. 5 alin. (1), 18, 33 din Legea menționată și art. 1422 alin. (1), 1423 Cod civil, a accentuat că prin publicarea datelor cu caracter personal de către ÎMGFL – 21, i-a fost cauzat un prejudiciu moral în mărime de 5000 de lei.

Și-a întemeiat pretențiile în baza dispozițiilor art. 56, 60, 166-167, 186 CPC, art. 1422, 1423 CPC.

A solicitat admiterea cererii reconvenționale, încasarea din contul ÎMGFL – 21 a prejudiciului moral în mărime de 5000 de lei și a cheltuielilor de judecată, precum și respingerea cererii de chemare în judecată înaintate de ÎMGFL – 21 ca fiind neîntemeiată și depusă în afara termenului de prescripție.

Prin hotărârea din 2 martie 2017 a Judecătoriei Chișinău sediul Rîșcani, a fost respinsă cererea de chemare în judecată a ÎMGFL – 21 ca fiind neîntemeiată.

A fost admisă parțial cererea de chemare în judecată a Tatiane Sîrbu.

Au fost încasate de la ÎMGFL – 21 în beneficiul Tatiane Sîrbu cu titlu de cheltuieli de judecată sub forma taxei de stat în sumă de 100 de lei.

În rest, au fost respinse pretențiile din cererea reconvențională ca fiind neîntemeiate.

Prin decizia din 12 decembrie 2017 a Curții de Apel Chișinău, a fost respins apelul declarat de ÎMGFL – 21 și menținută hotărârea primei instanțe.

Prin încheierea din 25 iulie 2018 a Curții Supreme de Justiție, a fost considerat inadmisibil recursul declarat de ÎMGFL – 21.

La 31 iulie 2018, Tatiana Sîrbu a depus cerere cu privire la emiterea unei încheieri suplimentare la încheierea din 25 iulie 2018 a Curții Supreme de Justiție.

În motivarea acesteia a invocat că prin referința din 20 iulie 2018, dânsa a solicitat declararea recursului înaintat de ÎMGFL – 21 ca inadmisibil și încasarea cheltuielilor de judecată în sumă de 1000 de lei, anexând în acest sens mandatul Seria MA nr. 0464722 din 12 iulie 2018 eliberat avocatului Angela Pogolșa și bonul de plată cu seria XL nr. 629617/10.

Instanța de recurs însă a omis să se expună referitor la cererea cu privire la încasarea cheltuielilor de judecată, odată cu declararea recursului ca inadmisibil.

Studiind materialele dosarului, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră necesar de a respinge cererea cu privire la emiterea unei încheieri suplimentare din considerentele ce urmează.

Într-adevăr, în conformitate cu art. 250 alin. (1) CPC, instanța care a pronunțat hotărârea emite, din oficiu sau la cererea participanților la proces, o hotărâre suplimentară dacă:

a) nu s-a pronunțat asupra unei pretenții formulate de către părți sau de către intervenientul principal;

b) rezolvând problema dreptului în litigiu, nu a indicat suma adjudecată, bunurile ce urmează a fi remise sau acțiunile pe care pârâtul trebuie să le îndeplinească;

c) nu a rezolvat problema repartizării între părți a cheltuielilor de judecată ori a omis să se pronunțe asupra cererilor martorilor, experților, specialiștilor, interpreților sau reprezentanților cu privire la cheltuielile de judecată a căror compensare li se cuvine.

În același timp, în conformitate cu prevederile art. 433 CPC, care reglementează temeiurile inadmisibilității recursului, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care:

a) recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4);

a¹) recursul este depus împotriva unui act ce nu se supune recursului, cu excepția cazurilor prevăzute la art. 429 alin. (5);

b) recursul este depus cu omiterea termenului de declarare prevăzut la art. 434;

c) persoana care a înaintat recursul nu este în drept să-l declare;

d) recursul se depune în mod repetat după ce a fost examinat.

Raportând la caz aceste prevederi legale, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție notează că legiuitorul, nu acordă instanței de recurs, care se expune printr-o încheiere cu privire la temeiurile inadmisibilității recursului, dreptul de a soluționa și alte chestiuni, inclusiv cu privire la încasarea cheltuielilor de judecată.

În susținerea acestei concluzii vin și prevederile art. 440 alin. (1) CPC, care expres stipulează că în cazul în care se constată existența unuia din temeiurile prevăzute la art. 433, completul din 3 judecători decide în mod unanim, printr-o încheiere motivată irevocabilă, asupra inadmisibilității recursului. Încheierea se emite conform prevederilor art. 270 și nu conține nicio referire cu privire la fondul recursului.

Distinct de cele menționate, având în vedere că prin încheierea din 25 iulie 2018 a Curții Supreme de Justiție, recursul depus de ÎMGFL – 21, a fost declarat ca inadmisibil, nu sunt aplicabile dispozițiile art. 250 CPC, în sensul emiterii unei încheieri suplimentare cu privire la încasarea cheltuielilor de judecată, ce țin de depunerea referinței la cererea de recurs.

Pentru toate aceste considerente, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a respinge cererea depusă de Tatiana Sîrbu cu privire la emiterea unei încheieri suplimentare cu privire la încasarea cheltuielilor de judecată.

În conformitate cu art. 250, art. 269-270 CPC, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Se respinge cererea Tatiane Sîrbu cu privire la emiterea unei încheieri suplimentare, în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Întreprinderii Municipale de Gestionare a Fondului Locativ – 21 împotriva Tatiane Sîrbu cu privire la încasarea datoriei și cererea reconvențională a Tatiane Sîrbu împotriva Întreprinderii Municipale de Gestionare a Fondului Locativ – 21 cu privire la repararea prejudiciului moral.

Încheierea nu se supune niciunei căi de atac.

Președintele ședinței,
judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Nina Vascan

Mariana Pitic